

Troels Lund Poulsens tale ved Venstres landsmøde

Taler

Troels Lund Poulsen
Nyvalg formand

Dato

18. november 2023

Sted

Herning Kongrescenter

Tusind tak.

Kære medlemmer af Venstre.

Tak for den flotte modtagelse. Og tak for jeres mange hilsener de seneste uger. Jeg har set frem til i dag, og jeg har glædet mig til at tale til jer.

I kender mig jo, og jeg kender jer. Og nu har I givet mig, jeres opbakning til at blive Venstres næste formand.

Det er et nyt kapitel i vores fælles historie. Og selv om det helt ærligt giver sommerfugle i maven lige nu, så har jeg mærket efter, og jeg føler mig klar til opgaven og ansvaret.

Derfor vil jeg også fortælle jer, hvad jeg er rundet af. Hvad det er, der driver mig i mit politiske arbejde, og hvilke drømme jeg har for fremtiden.

For vores land. For den næste generation. Og for vores parti.

For nogle uger siden sad jeg i en togkupe i et rystende og bumlende nattog fra Ukraines hovedstad, Kiev, på vej til Polen for at komme hjem til Danmark.

Jeg havde ikke fået mange timers søvn de forgangne nætter. Men selvom jeg var træt helt ind i knoglerne, så havde jeg alligevel svært ved at sove efter nogle intense dage, som jeg aldrig glemmer.

Jeg havde netop tilbragt dagen i Kiev for at mødes med præsident Zelensky og hans nærmeste rådgivere for at drøfte de næste skridt i den danske militære

støtte til Ukraine.

Når man ankommer til Kiev, så kører man først igennem helt almindelige boligkvarterer, hvor solen kigger frem, børnene leger udenfor, og livet går videre, selvom Ukraine ligger i krig med en atommagt

Men så ændrer det sig.

Vi ankommer til kvarterer med vejspærringer. Der er bevæbnede soldater i de stadig mere øde gader, og vinduerne er barrikaderet op til øjenhøjde.

Til sidst ankommer vi til en bygning, hvor vi bliver scannet og screenet, inden vi føres ind i, hvad jeg bedst kan beskrive som en labyrint, hvor man hurtigt mister retningssansen i et væld af tæt bevogtede gange, hvor sandsækkene står stablet op langs væggene.

Det er her, mødet med præsidenten skal finde sted.

Ansigterne er venlige, men også alvorlige. Vi står midt i en krigszone. I Europa.

Det handler om et land og et folks overlevelse. Om Europas fremtid. Og om hvem, der skal bestemme reglerne for verdens gang.

Det er en voldsom oplevelse.

I Ukraine bliver Danmark modtaget som sande venner. Ukrainerne ved, at vi står skulder ved skulder med dem. Igen og igen er Danmark gået forrest i kampen for ukrainernes frihed.

Vores støtte er massiv. Både i kroner og ører, men også i rækkevidden af den militære støtte, som Danmark bidrager med.

Alt vores danske artilleri er sendt afsted.

Vi har istandsat og er godt på vej med at levere langt over hundrede kampvogne.

Og senest har Danmark været bannerfører for at samle en koalition af lande,

som vil donere F16 kampfly.

Som præsident Zelensky og hans rådgivere sagde til os under vores møder:

“I har givet alt. Vi kan næsten ikke bede jer om mere ... og når vi vinder krigen, og holder sejrparaden her i Kiev, så vil der være plads til Danmark på forreste række.”

(Pause)

Den danske regering har gjort det hele med massiv opbakning fra både den danske befolkning og fra partierne i Folketinget. Det gør mig utrolig stolt.

Vi vakler ikke i Danmark.

Ukraine kan regne med os. Og sammen har vi skrevet et stykke Danmarkshistorie om et lille land, der står op imod uretfærdighed og som leverer sit bidrag til kampen for frihed og demokrati.

Kære Danmark, tak for det.

(Pause)

Det var også i nattoget fra Kiev, mens jeg fordøjede indtrykkene fra mit møde med præsident Zelensky, og mens jeg kiggede ud over det mørke landskab, at jeg blev endeligt overbevist om, at jeg ville bede om jeres opbakning til at blive Venstres formand.

For i toget kunne jeg ikke slippe tanken om, at man skal tage ansvaret, når man får mulighed for det.

Du kan ikke lave en karriereplan i politik – og det ved I også godt, at jeg ikke har gjort.

Men jeg har altid været optaget af at gøre en forskel for andre. Derfor har jeg altid søgt indflydelse.

Og så har jeg taget opgaverne i den rækkefølge, de er kommet til mig, og har

forsøgt at løse dem, så godt jeg overhovedet kan gennem hårdt arbejde.

Det er sådan, jeg er opdraget. Det er sådan, jeg altid har arbejdet – og det kommer jeg også til at gøre som Venstres formand.

(Pause)

Lige nu er vores parti udfordret. Og der findes ikke en magisk løsning, som vi lige kan hive op af hatten.

I stedet skal vi vise danskerne, gennem resultater, stabilitet og hårdt arbejde, at de kan være trygge ved at give Venstre deres stemme.

Det tror jeg også, vi kan lykkes med. Men det kommer til at tage tid. Og det kommer til at kræve en ekstraordinær indsats fra alle os her i salen i dag.

Det er jeg klar til. I kan regne med mig. – Jeg regner med jer.

(Pause)

I nattoget fra Kiev var der også noget andet, som fyldte mine tanker.

Jeg tænkte på, at vi aldrig må tage noget for givet. Alting har sin pris.

Og hvis ikke vi tager ansvaret på os, så er der andre, der fylder det tomrum, vi efterlader.

Jeg mener godt, man kan sige, at vi i de her år betaler regningen for Murens fald.

Dengang var vi alle euforiske. Nu ville alting blive bedre. Verden ville blive mere fredelig, og den nye verdensorden var uden ende.

Jeg husker det selv tydeligt, for det var i de år, at jeg meldte mig ind i Venstres Ungdom.

Jeg meldte mig helt præcist ind i Venstre Ungdom i 1992.

Det var den historiske sommer, hvor Dronning Margrethe og prins Henrik havde sølvbryllup.

Hvor John Faxe og Kim Vilfort bankede bolden i kassen, så Danmark vandt EM i fodbold.

Men det var også den sommer, Danmark sagde 'nej' til en ny traktat, der skulle binde Europa endnu tættere sammen.

Uffe var rystet. I skyggen af Murens fald havde vi her i vores lille land alligevel valgt fællesskab, samarbejde og samhandel FRA.

Jeg var helt enig med Uffe Ellemann i, at det var forkert. Og jeg var enig i der skulle findes en løsning, så Europa kunne tage et større ansvar for sin egen fremtid. En fremtid, hvor vi ville stå samlet.

Frihed og fælles styrke, hvis krig igen skulle banke på Europas dør. Det var – og det er stadig – det eneste rigtige.

Det var der det begyndte for mig. Min lyst til at engagere mig. Mit behov for at bidrage.

Jeg vidste, hvor jeg skulle være.

Og jeg vidste, hvor jeg hørte hjemme.

Jeg vidste, jeg var Venstre-mand.

(Pause)

Det var en fantastisk tid, hvor meget kunne lade sig gøre. Og hvor meget også blev bedre.

Men det har også vist sig, at være en tid, hvor vi glemte, at frihed ikke er gratis.

Og hvis vi er naive, så kommer der en regning, som vi skal betale.

Med Ruslands brutale invasion af Ukraine tror jeg efterhånden, at alvoren er

gået op for os alle.

Vi kan ikke køre på frihjul. Vi må selv engagere os, og være klar til at forsvare: forsvare vores værdier og vores frihed.

Jeg nævner det for jer i dag, fordi det er en lære, som også gælder herhjemme i Danmark.

Vi har gennem mange år vænnet os til at bo i verdens bedste land.

Danmark er i toppen af listerne over de bedste og mest succesfulde lande i verden. Men det er ikke kommet af sig selv.

Det har krævet hårdt arbejde gennem flere generationer, og det har krævet en lang række ansvarlige, politiske beslutninger, som er truffet gennem flere årtier.

Derfor er det heller ikke sikkert, at det fantastiske samfund, som vi alle elsker, og som rummer så mange muligheder, vil bestå i de kommende generationer.

Det afgør vi kun selv.

Det er op til os at sikre, at vi kan give det videre til den næste generation. Og at vi kan give et Danmark videre, som er endnu bedre, end det vi har i dag.

Når man skræller alt dramaet på Christiansborg fra, så bør politik handle om netop det.

Det bør handle om at gøre en forskel for andre og om at tage et fælles ansvar.

Det mærker man særligt, når man bliver far. Det oplevede jeg, da min egen datter, Andrea, kom til verden for snart fem år siden.

Pludselig er det hendes Danmark og hendes fremtid, som optager mig.

Hvad er det for et Danmark, som Andrea og hendes venner skal vokse op i?

Det spørgsmål er blevet en stærk drivkraft for mig i mit politiske arbejde.

Det er et Danmark, hvor du kan vokse op i et trygt lokalt fællesskab. Uanset om det er i Bukkerup, hvor jeg bor med min familie, i København eller et andet sted i Danmark.

(Pause)

Min egen datter – hun går i den lokale Rudolf Steiner skovbørnehave i Gammel Tølløse.

Ja, I hørte rigtigt – og det er endda en vegetarbørnehave.

Anne og jeg har sendt vores datter i en Steiner-børnehave, fordi det er en lille og veldrevet institution, som vi er tryk ved at aflevere vores datter i.

Vi har selv valgt den skovbørnehave. Og som forældre forventes det, at vi engagerer os i den.

Sådan bør det være i Danmark. Vi skal komme hinanden ved.

Den børnehave eller den skole, som dine børn går i, skal være drevet af lokalt engagement fra forældre, pædagoger, lærere og lederen.

Der skal være respekt om fagligheden og tillid til, at det er fællesskabet omkring skolen og børnehaven, der bedst ved, hvordan hverdagen skal indrettes, så vores børn trives og lærer mest.

Christiansborg og kommunalbestyrelsen kan sætte rammerne, men vi skal blande os mindre i, hvordan man driver en skole eller børnehave.

For det er lærerne, pædagogerne, lederne og forældrebestyrelserne langt bedre til end os politikere.

(Pause)

I stedet kan vi på Christiansborg være med til at rette vores fokus mod de fysiske rammer i vores dagsinstitutioner. For her er meget, vi kan gøre bedre.

Siden jeg blev far, har jeg undret mig over, at vi tillader at aflevere vores børn i

nedslidte institutioner i Danmark.

Børnene brokker sig selvfølgelig ikke, men jeg mener ikke, vi kan være det bekendt. Og det siger jeg ikke for at pege fingre af nogen. Det er et fælles ansvar.

Uanset om det er dårlige lofter, faldefærdige badeværelser eller kloakproblemer, så skal der gøres noget.

Derfor bliver det en prioritet for mig, at vores daginstitutioner får bedre fysiske rammer og bedre indeklima.

Og derfor ønsker vi at afsætte en ekstra milliard kroner til at forbedre forholdene i landets daginstitutioner i de kommende år – til gavn for vores børn. Og til gavn for medarbejderne.

Det skal selvfølgelig ske i tæt dialog med kommunerne. Og så mener jeg, at vi skal udvide brugen af offentlige-private partnerskaber.

For jeg er optaget af, at vi i endnu højere grad kan få det offentlige og det private til at gå hånd i hånd.

Jeg drømmer også om et Danmark for min datter, hvor man kan føle sig tryk og føle sig hjemme – uanset hvor hvem man er, og uanset, hvor man er.

Fordi vi alle er del af et meget stort fællesskab med godt seks millioner mennesker.

Vi er selvfølgelig forskellige. Vi har forskellig seksualitet, religion og baggrund, men vi deler nogle fælles værdier og en fælles kultur. Fordi vi er fra Danmark.

Frisind. Ordentlighed. Ansvarlighed. Det er værdier, der skaber sammenhængskraft i vores gode samfund.

Men jeg bliver trist og jeg bliver også vred, når jeg ser, at der er steder i Danmark, hvor man skal frygte for at gå, hvis man er jøde.

Hvor man risikerer at blive spyttet på eller råbt af.

I Københavns gader er der folk, der går rundt og råber på islamisk Jihad.

Det er udansk. Det er usmageligt. Og jeg er dybt og inderligt imod det.

(Pause)

I Danmark opfører man sig ordentligt. Vi tager vi hensyn til hinanden. Også når vi er uenige.

Vi tror på, at alle mennesker er ligeværdige og har ret til en tryk og fri tilværelse.

Og jeg vil gerne sende en klar besked til det jødiske samfund: Danmark står bag jer.

(Pause)

Min datter skal vokse op i et Danmark, hvor vi belønner flid og ansvar. Hvor vi tror på, at alle mennesker kan noget.

Jeg tror på, at alle har lyst til at tage ansvar for vores eget liv og for hinanden.

Det er det personlige ansvar, som Danmark er bygget på, og som vi altid har hyldet i Venstre.

Det er grundlaget for det fællesskab, som udspiller sig i de frivillige foreninger over hele Danmark, og som binder os sammen som et folk – om så det er menighedsrådet, gymnastikforeningen eller håndboldklubben.

Det er et ansvar, som vi hver især tager på os frivilligt, og som vi ikke lægger over på staten.

For det er ikke staten, som skal eller kan løse alle vores problemer.

Men Danmark er også et sted, hvor det er ok at træde ved siden af. Det har vi alle sammen prøvet i livet.

Man skal ikke være perfekt. Man skal være sig selv. Det vigtige er, at man lærer af sine fejl og kommer godt videre.

Og det er også her, at fællesskabet skal træde til og hjælpe dig videre, hvis du har brug for en hjælpende hånd.

Det kan vi godt være bedre til at fortælle vores børn.

Vi passer ikke alle ind i den samme skabelon, og vi drømmer om noget forskelligt.

Det skal vores uddannelsessystem i højere grad afspejle end i dag, hvor man ofte kan få indtryk af, at det eneste rigtige valg er gymnasiet og så på universitetet i fem år.

Men det passer jo ikke. Der er mange veje gennem livet. Og vi har brug for alle kompetencer i Danmark.

Både nu og i fremtiden.

Det er derfor, vi er stolte af den historiske investering, der nu sker i vores erhvervsskoler.

Og det er også derfor, vi skal holde fast i de åndehuller, som findes på vores efterskoler rundt omkring i hele landet.

Her lærer vores børn at stå på egne ben. Her får de venner og veninder for livet.

Og her bliver de klogere på, hvilken retning, de gerne vil gå.

Det frirum og den faglighed, som efterskolerne tilbyder til Danmarks ungdom, det kommer Venstre til at stå vagt om, når regeringen tager hul på de næste reformer af ungdomsuddannelserne.

Vi vil ikke være med til at ødelægge vores efterskoler. Vi vil være garanten for, at Danmark fortsat har fantastiske efterskoler i hele landet.

(Pause)

Den næste generation skal vokse op i et Danmark, hvor der er plads til at

drømme om fremtiden.

Og vores børn de skal ikke frygte for klimaet, for de ved, at vi er godt på vej mod det klimaneutrale samfund.

Den milepæl når vi i 2045, fordi vi er ambitiøse og fordi der bliver investeret massivt i den grønne omstilling.

Det er også et Danmark, hvor man ikke skal frygte for sit arbejde. Her eksporterer vi vores produkter, viden og løsninger, men ikke vores arbejdspladser.

Vores virksomheder udvikler hele tiden nye løsninger til resten af verden.

Og uanset om det er fødevarer, legoklodser, medicin eller ny teknologi, så producerer vi det også i Danmark, fordi vi tror på vores dygtige virksomheder, og fordi vi ikke har ført en klimapolitik med hovedet under armen.

Vi kommer til at udvikle dansk erhvervsliv, så vores virksomheder kan bidrage til den grønne omstilling, samtidig med at de kan konkurrere internationalt og investere hjemme i Danmark.

Her skal der være plads til store armbevægelser og til nye ideer.

Danske iværksættere skal kunne erobre verden med base i Danmark, og vores store virksomheder skal have de bedste rammer og muligheder for at udvikle sig.

Begge dele kommer vi til at tage fat på i Venstre.

For eksempel har det undret mig, lige siden jeg var erhvervsminister, at vi har en myndighed i Danmark, der hedder Invest in Denmark, og som har til opgave at gøre det nemt for udenlandske virksomheder at slå sig ned i Danmark.

Men vi har ikke noget lignende for store danske virksomheder, der ønsker at udvide produktionen i Danmark. De må selv kæmpe imod bureaukrati og et virvar af regler.

Det synes jeg, vi skal få lavet om, så vores store danske virksomheder får samme opmærksomhed og får en nemmere og mere enkel indgang til det offentlige Danmark, når de vil lave nye danske arbejdspladser.

Det er i Danmarks interesse.

(Pause)

Vi kommer også til at gøre det nemmere at rekruttere international arbejdskraft til vores virksomheder.

Vi skal selvfølgelig ikke masseimportere arbejdskraft fra Afrika. Det kommer jeg ikke til at støtte.

Men i en tid, hvor både danske virksomheder og vores velfærd har brug for kvalificeret arbejdskraft, så skal vi gøre det nemmere at komme til Danmark, hvis man har de rette kompetencer og vil arbejde.

Det kommer vi også til at tage fat på i regeringen.

Og vi skal huske hinanden på, at det er vores gode danske virksomheder, og alle deres ansatte, som er med til at skabe indtjeningen til vores land og sikre, at Danmark har en stærk økonomi.

Vi skylder jer en kæmpe tak for jeres indsats.

(Pause)

Min datter Andrea vil vokse op i et velfærdssamfund, der ikke er det samme, som vi kender i dag.

Det er et velfærdssamfund, hvor vi har gennemført ansvarlige reformer, så der er styr på økonomien, så vi kan investere i det.

Det er et velfærdssamfund, hvor man ikke skal være bekymret, hvis ens gamle far skal på plejehjem.

Det kræver, at vi er klar til at gå nye veje og tage de nødvendige opgør med

hellige køer.

Lad mig give et eksempel.

Vores ældre skal kunne invitere venner og familie til fødselsdag på plejehjemmet, hvis de gerne vil det.

Hvis det f.eks. er i plejehjemmets trygge rammer, at ens gamle far eller mor får den bedste dag.

Så skal det være muligt at betale lidt ekstra og så holde fødselsdagen der.

Det kan man vælge at kalde “offentligt opgavetyveri”, fordi en restaurant potentielt går glip af indtjening. Men helt ærligt. Hvis det er forskellen på om vores ældre kan få fejret fødselsdag eller ej – så vil jeg i hvert fald ikke stå i vejen for det.

Jeg synes, det er sund fornuft og udtryk for frit valg og mere medbestemmelse til vores ældre medborgere.

Det fortjener de.

(Pause)

Nu har jeg givet jer et indblik i nogle af de drømme jeg har for min datter og hendes generation.

En vision om et trygt og stærkt samfund. Om frihed. Om muligheder.

Ting, som ikke kommer af sig selv. Det kræver svære og modige beslutninger. Derfor er jeg også glad for, at Venstre er i regering.

Jeg vil i den forbindelse gerne sige tak til vores regeringspartnere – til Mette og Lars. Der er lavet mange politiske resultater, og vi er ikke færdig med arbejdet.

Jeg ved godt, at der er nogen, som ikke synes Venstre skal være i regering. At det ville være lettere og bedre at stå udenfor.

Jeg er enig i, at det ville være lettere. Men det ville ikke være bedre.

For det er når man er i regering, at ens drømme har den bedste mulighed for at blive til virkelighed.

Det er i regering, vi har muligheden for at gøre en forskel og trække Danmark i en mere borgerlig retning.

Jeg vil gerne sige meget klart til jer alle: Venstre er det borgerlige parti i regeringen.

(Pause)

Jeg mener, at det borgerlige Danmark skal have et parti, som tager ansvar, når det er svært.

Som er med til at finde løsninger. Som ønsker at skabe resultater. På hele det borgerlige Danmarks vegne.

Og jeg ville sådan set ønske, at der var flere borgerlige mandater, der kæmpede den samme kamp.

For jo flere borgerlige mandater – jo mere indflydelse får vi.

Og jeg vil derfor opfordre de blå partier i Folketinget til at fortsætte med at komme ind til forhandlingsbordet og tage ansvar sammen med Venstre.

(Pause)

Jeg håber også at alle jer som er i salen i dag, alle jer som er i Venstre vil hjælpe til med, at få vores parti fremad igen.

For det er ikke en opgave jeg kan klare alene, det er heller ikke meningen. For Venstre er meget mere end en formand. Venstre er et hold.

Derfor er jeg også dybt taknemlig for, at Stephanie igen vil stille sig til rådighed som næstformand for Venstre. Og som min makker.

Kære Stephanie, vil du ikke komme herop på scenen, så vi kan give dig en ordentlig klapsalve.

(Pause)

Jeg lærte dig at kende, da vi fra den ene dag til den anden blev kastet ind i et tæt samarbejde, da Jakob desværre måtte sygemelde sig.

Og efter en måneds tid blev det samarbejde endnu tættere, da du trådte midlertidig ind i regeringen.

Du bor jo i det vindblæste Esbjerg, men ligesom der bliver fuldstændig ro midt i orkanens øje, så bredte roen sig også, da du kom ombord på holdet.

Det var første gang i flere uger, jeg kunne sænke skuldrene og pulsen faldt.

Og på samme måde glæder jeg mig til, at vi nu kan få dig ombord på Venstres ministerhold igen.

[Stephanie Loses tale. Læs den her.]

Tak Stephanie.

Og tak for, at du taler vores gode land op – og taler imod polariseringen. Jeg glæder mig til, at du nu kommer ombord, og vi for alvor sammen kan gøre en forskel.

Vi har brug for dig, og vi har også brug for dig i regeringen.

Kære Venstre, lad mig slutte min tale med at takke jer. Tak for at jeg må stå i spidsen for vores parti for en tid.

Jeg kommer til at gøre mig umage, og jeg kommer til at arbejde alt, hvad jeg kan for at få genrest vores parti.

Så når vi skal møde vælgerne igen, så kan vi gøre det med oprejst pande og forsikre dem om, at når man stemmer på Venstre, så får man seriøsitet og hårdt arbejde.

Alt det som Danmark er skabt af i generationer, og som er nødvendigt for, at vores land også er verdens bedste for den næste generation.

Kære alle.

Venstre står i en skæbnestund. Det er nu vi skal rykke sammen. Det er nu vi træder til.

Og jeg kan love jer én ting: At mit hjerte banker for Venstre og for Danmark.

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Anden Verdenskrig, Politisk tale, Venstre

Relateret

Stephanie Loses tale ved Venstres landsmøde
18. november 2023

Jakob Ellemann-Jensens tale ved Venstres landsmøde
18. november 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/troels-lund-poulsens-tale-ved-venstres-landsmode>